

той “да изплати много, много пари” на бащата на момичето. На практика откупува сина си от консумирания вече брак. И двата джинса се подчиняват на взетото решение. След уреждане на финансовите взаимоотношения „синът вече живее спокойно с втората си жена” (Иванова, Кръстев 2006: 192).

В общността на тракийските калайджии за решаване на тези проблеми също действа вътрешносъдебен орган – сватос. При кражби на момичета, при разтрогване на традиционен брак се събират авторитетни мъже. „Когато жената е напуснала мъжа си, събираме се и отиваме при свата. Дал е човека за нея пари. Искане си ги. Решаваме въпроса за парите – колко и как ще се върнат... Братовата внучка като са ожени, малко стоя и майка ѝ я взе. Мина един месец и я откраднаха – от чешмата, едно момче с приятеля си. Ама тя не се дала и успяла да избяга през прозореца. Та нищо не се случило и се прибра. За да не са намразят двата джинса, ходиха (сватосът – б.а.) у тях. И момчето плати – 2000 лв. даде (2007 г.)” (м., 73 г., Старозагорско).

При турските цигани такива споровете обикновено се решават само от един човек. Това е най-често лидерът на родовата мрежа. „Синът и снахата на сестрата отидоха на гурбет в Гърция. Там снахата ходила с едно момче – оставя мъжа си и тръгва с това момче. Мъжът ѝ се връща. Той като се върна тука, сестрата веднага отиде, взема му момиче, ожени го. Булката и тя женена беше и оставена. Парясница, има две деца. И тя много хубава. Два-три месеца живяха, докато другата се върне от Гърция. Ако не беше се върнала, щяха да живеят двамата.

Снахата там, в Гърция, стои известно време – прибира се. Обаче сестрата не иска да я приеме, мъжът ѝ също. Тя настоява – нали си купиха къща. Или той да излиза, или да продават къщата, насам-натам. Прибраха се.

Момчето, с което снахата ходи в Гърция, и то се върна. Една вечер той бил в тоалетната. Сестрата иска да си отмъсти. И тя отиде там да хвърля камъни в тоалетната на това момче към 1-2 часа. Да го плаши, дете ходел със снаха ѝ. И се прибира.

След едно известно време сестрата среща в къра жена му и взимат нещо да се препират там, хващат се за косите. Сбиха се, едната зъбите ѝ счупиха, другата главата. Тя беше с магарето, другата с коня. Сбиха се и се събират 40-50 човека, там. Тя ми се обади, вика тъй, тъй работата, ела да видиш какво става.

Отивам при сестрата. От родата тука с коли отидохме. Нашите тука искаха и те да се карат и да се бият. Аз им казвам “Спрете, не се закачайте, хората не са виновни”. Другите от Мъглиж – събраха се 60-70 човека, те са от на зетя рода. Другите викат “Дай да влизаме вътре!” Аз тука не ги пускам: “Никой никъде няма да иде, нямате право да влизате в къщата, това е подсъдимно, дай да ги помирим – каквото било, било”.